

RAMÓN JEREZ, PRESIDENT DE FECIA

«S'ha acabat l'aventura»

És el magnat d'una patronal que mou els milions de mig Europa. És el gran capitost de la inversió immobiliària i el rei del formigó. Vol per a Alacant el turisme de sempre i, tot i ser de dretes, està contentíssim amb el seu immediat superior, Rafael Blasco.

Ismael L. Belda

«La tendència a ordenar el que queda» —diu Ramón Jerez López, president de la Federació d'Empresaris de la Construcció i Indústries Afins de la Província d'Alacant (FECIA)— «cal acabar amb l'anarquia en la construcció» —afegeix.

Alacantí de dalt a baix —«vaig nàixer al barri de les Carolines que és com ser-ho dues vegades»—, quasi totes les

construccions del sud passen pels seus despatxos, les carpetes i els advocats de la patronal que dirigeix. Ni més ni menys que el 66 per cent de tota la construcció valenciana l'absorbeix aquest sud —Alacant *provincia*—, capdavanter de l'Estat espanyol i en la mateixa proa del continent.

—*¿Vostè s'ha adonat que és el president del gran magatzem europeu del turisme i la construcció?*

—La responsabilitat que hem assu-

«Europa té un interès increïble per ubicar-se al nostre país».

mit perfectament els dotze homes que componem la junta directiva de FECIA és total. El desenvolupament de tota l'ordenació del nostre territori. Estem en l'operativitat de tots els plans generals i fem un seguiment constant de les inversions en la nostra zona. La demanda no cessa.

—*Alacant és important a Europa.*

—L'alt interès que té Europa per ubicar-se al nostre litoral és increïble. Demogràficament, llevat d'altres latituds, anem al capdavant de la CEE.

—*Llavors, la Côte d'Azur francesa, les platges que feren famoses la Bardot, Aznavour, Belmondo, etc. ¿Ja no són competència?*

—La costa francesa té unes limitacions i connotacions especials en el desenvolupament a causa de l'alt *standing* de la gent que hi habita. El que tenim ací de bo és la tendència a una classe mitjana europea. L'estranger que ve és de turisme normal. I això és bo. El 1954, quan començaren el pelegrinatge turístic, ja teníem aquest concepte de turisme: la classe mitjana, treballadora, d'Europa cap ací, donat el diferencial econòmic que hi havia.

—*No tots pensen com vostè.*

—Sé que hi ha alcaldes il·lusionats a crear un turisme distint al que tenen, el de Benidorm, alguns de les Marines... Tenen el seu dret, però no compartesc aquesta idea. Les grans pretensions de crear una élite queda per a altres latituds de la costa espanyola, però no és la nostra comesa. Es pot parlar d'un altre concepte de vida, és a dir, admire el nostre turisme i deixaria per als alts càrrecs polítics i de l'alta societat Puerto Banús i Cia. No m'agradaria que això entrara a la nostra zona. Estem bé com estem.

—*Torne a la competència. No em negarà que l'arribada a Alacant de la KIO, la Dumez francesa i altres grans multinacionals estrangeres no els té preocupats.*

—En absolut. No hi ha por. L'economia en la construcció a Alacant, l'han mantinguda les mateixes empreses. Si s'han construït habitatges, bungalows, etc., no ha estat gràcies a les empreses multinacionals, ni tan sols nacionals, sinó pel capital alacantí. Construïm 35.000 habitatges anuals sense capital forà. Una altra cosa és que per la demanda que hi ha siga abel·lidora per a les multinacionals, són les lleis del mercat. No tenim por que no vingui ningú.

—*El regidor d'Urbanisme de l'Ajun-*

tament d'Alacant, *Alfons Arenas*, i el president de la Diputació, *Antonio Fernández Valenzuela*, són per a vos-tè dos ossos durs de rosegar...

—Els conec perquè són càrrecs públics i pel manteniment de relacions com a institució. Però no sóc ni amic ni enemic d'ells. No sé si tenen res contra mi, però jo no tinc res contra ells, perquè no els conec de res. Mai no ens havem creuat.

—*¿No ha tingut mai la sensació que li fan la vida impossible?*

—Ho intenten, però com que em trobe en un camp tan distint, no tinc cap connotació amb ells, no m'amoïna.

—*Experts en geografia es queixen constantment que els ajuntaments no fan cas de les seues recomanacions en matèria de previsió urbanística. ¿Vostè també ho veu, això?*

—Naturalment que passa als ajuntaments, naturalment. Ací hi ha voluntats polítiques i no tècniques. Les filosofies polítiques s'apliquen a tots els conceptes i obvien els informes tècnics. I així veiem permanentment que, davant d'una falta de preparació tècnica per part d'aquests polítics, apareix la preponderància i la prepotència del «càrrec que possees». I s'aparta al tècnic en un moment donat per tal d'aplicar les filosofies «que jo vull aplicar».

Tot i que aquestes siguen nefastes per al desenvolupament econòmic de la nostra societat. També ens trobem que, de vegades, els polítics d'alguns municipis són eficaços i els tècnics impedeixen que aquesta gestió vaja endavant.

—*¿Podríem parlar, doncs, de taula rasa per a tots els ajuntaments, independentment de l'opció política que els governe, quant a queixes, males actuacions i malaptesa professional?*

—*¿Clar que podem fer taula rasa!* De fet, aquesta malaptesa, la trobem a tots els ajuntaments, no específicament als socialistes. Ací no hi ha distinció. Els ajuntaments no estan funcionant, i no importa el color polític dels que manen.

—*¿Què passa, doncs?*

—La Conselleria d'Obres Públiques funciona de meravella. Amb les portes obertes a les institucions quan hi acudim. Sempre trobem un magnífic avanç dins de la Coput, amb plantejaments fabulosos que, quan arriben a les corporacions locals per ser executades, queden estrangulades, encotillades, i no poden tirar endavant.

—*La directora general d'Urbanisme, Blanca Blanquer, li deu caure molt bé.*

—Compta amb tot el meu respecte, admiració i suport amb els plantejaments que està fent. És una dona molt

completa, preparadíssima en urbanisme. Entenc perfectament que hi haja gent contrària a la seua persona. És inevitable ja que aquesta dona defensa un estatus d'urbanisme sense fixar-se en la procedència política dels plantejaments, sense fer desviacions apriorístiques en benefici dels amiguismes.

—*Tampoc no deu tenir queixes dels altres directors generals de la Coput, Joan Olmos i Ferran Úbeda...*

—Olmos és un home competent cent per cent. Estem molt satisfets del seu comportament, així com del de Ferran Úbeda. La cartera d'Urbanisme és actualment molt operativa gràcies a la incorporació de Rafael Blasco.

—*El desordre que hi ha hagut fins ara en la construcció ha sigut terrible.*

—Sí, i dins d'aquest desordre hi ha hagut de tot: gent enriquida ràpidament i també moltes empreses que s'han arruïnat. Em pense que per falta de professionalitat. Quan, en la dècada dels 60, comença en la província d'Alacant el desenvolupament urbanístic, a penes existia el mestre d'obres que alçara el petit edifici. S'iniciava el boom amb una enorme falta d'infraestructura empresarial i els processos se'ls escapaven de les mans. ¿Qui va fer el negoci aleshores? Els llestos. Però moltíssimes empreses no llestes sinó amb bons professionals, davant

Quaderns Crema

SAKI

Truita bizantina

Selecció i traducció
de Jordi Larios

TRUMAN CAPOTE

Pregàries ateses

Traducció de Jordi Ainaud

*mínima
de butxaca*

XAVIER LAMUELA

**Català, occità, friülà:
llengües subordinades
i planificació lingüística**

SALVADOR OLIVA

**Introducció
a la mètrica**

*assaig
minor*

d'aquesta falta de preparació tècnica van acabar afonant-se.

—*Bé, però és que tot era pura aventura econòmica.*

—Això és el que ja no es dona. Avui dia ja no hi ha aventures. Ara les empreses estudien minuciosament els projectes abans de llançar-se endavant. Avui es coneix la demanda, el preu del sòl, els costos administratius i tècnics, el valor dels diners... Tot això ha variat, afortunadament, per a nosaltres. Entre altres coses perquè la integració a Europa ja s'acosta i les competències de la CEE entraran en la nostra zona. I, o les empreses es preparen o moriran per pròpia inhibició, per inèrcia.

—*¿S'han acabat, doncs, els arribistes?*

—El que no és professional del sector pot pensar en un moment determinat que, donat el boom de la construcció, invertir per vendre és la panacea. Però aquests possibles inversors, professionals liberals, que pensaven que això era un somni deliciós, ja s'han acabat.

—*Els daurats 60 van ser un veritable caos. Quan algú estira de la manta no paren de sorgir irregularitats. «Una de cada dues urbanitzacions valencianes és il·legal», ha assenyalat en un importantíssim estudi oficial la catedràtica de Geografia Urbana, Maria Jesús Miranda.*

—En la dècada dels 60 mai no es parlava d'urbanisme i hi havia una anarquia en la construcció. La interpretació de les concessions de llicències per part de les corporacions locals, sense planificació ni ordenació, donava lloc a aquesta anarquia. És evident que hi ha una il·legalitat manifesta en el passat si entrem, per exemple, en el nou projecte de la Llei de Costes. Però aquest no és el motiu, perquè en el moment en què es féu ningú no s'hi va oposar. Per tant, puc estar d'acord que es féu bé o es féu malament, però el que s'ha fet ja s'ha fet i el que hem d'aconseguir és que es legalitze. D'altra banda les il·legalitzacions han sigut legalitzades pels plans generals. Una altra cosa és que, després del projecte de llei que ha aprovat el Parlament, això es continue donant. Ara ja tenim un urbanisme, millor o pitjor, però ordenat, amb possibilitat de millorar en el futur. Perquè ja hi ha una regulació jurídica.

—*La infraestructura continua sent de vergonya.*

—*¿Clar que falta infraestructura! N'hi ha una de molt pobra que no va compassada amb la forta demanda existent. Però això és una herència. El*

nostre govern és molt jove i posar en funcionament les carteres autonòmiques, amb els recursos tan escassos atorgats per les transferències, no ha sigut fàcil. S'ha fet i no es pot interpretar com un suport polític perquè no és aquesta la meua ideologia. Però sóc conseqüent i molt respectuós amb tot el que es fa ben fet.

«Jo pense que és positiu que es blanquegen diners».

—*El País Valencià és el paradís per als successors de Frank Costello. Blanquejar diners negres procedents del narcotràfic o altres delictes en la construcció continua sent una cosa facilíssima. ¿És només un problema fiscal i policíac? ¿La patronal del sector no hi pot intervenir?*

—Són comentaris i rumors en el sector. Jo sí que et puc dir, a nivell personal, que no ho faig.

—*Ha, ha, ha, seria una exclusiva.*

—Sí, jo no sé si s'estan blanquejant diners en la construcció. Em pense que sí.

—*Sí. En la premsa hem oferit informes permanents precisos.*

—Em pense que sí. ¿Però fins a quin punt això és bo o no? Jo pense que és positiu que es blanquegen diners. Però en aquests moments l'ocultació econòmica dins del sector no és gens fàcil. Perquè hi ha els pressupostos, els

projectes, els estudis, se sap com es ven, el cost de la vida, etc. Sempre hi pot haver alguna cosa a amagar. Però els diners negres que puguen blanquejar-se en la construcció són bons per a aquest país, per crear-hi riquesa i benestar. És una manera d'incentivar la inversió. Ara, jo no advoque perquè hi haja aquests diners

negres i estic/estem totalment en contra de les evasions de capital. Els beneficis obtinguts dins del país han de repercutir-hi, i nosaltres noensem protegir sinó denunciar. En tot cas, cada volta hi haurà menys diners negres ací.

—*¿Les inversions actuals preveuen una altra època daurada?*

—És distint dels 60. Les ordenacions, les noves tècniques aplicades en la construcció, les qualitats són diferents. En aquests moments tenim una forta demanda, una realitat que es mantindrà durant vuit o deu anys. És lògic donades les condicions climatològiques que tenim, jels europeus viuen com talps sota terra! És un procés que continuarà. Posteriorment hi haurà una etapa estable en la productivitat i començarà la recuperació de les ciutats.

—*Més que un empresari sembla vostè un profeta.*

—Sí, sóc optimista. □